

ת"פ 54112/01/17 - מדינת ישראל נגד מישיל לסטריגר

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 54112-01-17 מדינת ישראל נ' לסטריגר

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

נגד

הנאשם

מישיל לסטריגר באמצעות באת כוחו
עו"ד הגב' תמי אולמן

גזר דין

כתב האישום המתוקן:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של **זיוף בכוונה לקבל דבר** - עבירה לפי סעיף 418 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (ריבוי עבירות) (להלן: "**חוק העונשין**"); **שימוש במסמך מזויף** - עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין (ריבוי עבירות); ו**קבלת דבר במרמה** - עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הורשע הנאשם, כנגד הנאשם התנהלו מספר תיקי הוצאה לפועל בלשכות ההוצאה לפועל ברחבי הארץ. בנוסף, כנגד אשתו של הנאשם, גב' מרים ליסטיגר, התנהל תיק הוצאה לפועל בלשכת ההוצאה לפועל בחיפה.

עו"ד דניאל איזנברג הוא חבר לשכת עורכי הדין, נושא רישיון לעסוק במקצוע עריכת הדין. הנאשם הוא מכרו ולקוחו של עו"ד איזנברג. במועד שאינו ידוע למאשימה, יצר הנאשם חותמת אשר נושאת את שמו של עו"ד איזנברג, מספר הרישיון, וכתובת המשרד. במספר הזדמנויות, כמפורט בהרחבה בכתב האישום המתוקן, זייף הנאשם תצהירים או מסמכים, שצורפו לכתבי בית דין, ואשר הוגשו לתיקי הוצאה לפועל או לתיק הוצאה לפועל כנגד מרים, בכך שחתם אותם בחתימת יד הנחזית להיות החותמת האמתית של עו"ד איזנברג, וזאת בכוונה להגישם לתיקי הוצאה לפועל או לתיק הוצאה לפועל כנגד מרים, ולקבל על בסיסם, החלטות של כבוד רשמי ההוצאה לפועל. הנאשם במעשיו השתמש במספר רב של הזדמנויות, בתצהירים ובמסמכים מזויפים וכן התקבלו החלטות של כבוד רשמי ההוצאה לפועל ברחבי הארץ, ושל כבוד השופט אהוד שדה, וזאת על בסיס תצהירים ומסמכים מזויפים שהגיש הנאשם.

תסקיר שירות המבחן:

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 54, נשוי ואב לשלוש בנות ושני בנים בגילאי 19-36. הנאשם סיים 13 שנות לימוד בתחום הנדסאי אלקטרוניקה במסגרת הפנימייה הטכנית של חיל האוויר ושירת שירות סדיר מלא בחיל האוויר. הנאשם ניהל עסק עצמאי לייבוא מוצרי אלקטרוניקה, בהמשך עבד כ- 8 שנים כמנהל אדמיניסטרטיבי בחברת "רמת

טבעון". במכתב הודעה על סיום תפקידו אשר נכתב על ידי ראש האגף לגריאטריה במשרד הבריאות עולה כי במסגרת תפקידו ניהל הנאשם בית חולים סיעודי "נוף שלומי" ואת המרכז הגריאטרי "נוף הגפן" בחיפה. עוד מסר הנאשם, כי עבד שנתיים בניהול פנימיית "נירים", ובהמשך שב לעבוד בניהול בית אבות "נוף הדר". לאחר מכן, עבד כ- 4 שנים בחברת "שמר" שירותי מבדקים רפואיים בע"מ, שם הופסקה עבודתו בשל ניהול ההליך הפלילי הנדון. הנאשם שיתף את שירות המבחן על הקשיים הכלכליים אליהם נקלע בעקבות סגירת העסק על ידי הבנק. מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה כי לחובתו הרשעות קודמות שחלה עליהן התיישנות.

אשר לעבירות נשוא כתב האישום, הנאשם הודה במעשים המיוחסים לו, עם זאת התרשם שירות המבחן כי הנאשם מנסה לטשטש את האחריות הפלילית שלו, התקשה להתייחס למניעים שהביאו אותו לביצוע העבירות וטען כי מלבד הרצון לקצר את זמני ההמתנה בהגשת הבקשות לא היו מניעים נוספים. הנאשם שלל כי זייף את חותמת עורך הדין, עם זאת הודה כי השתמש בחותמת השייכת לעורך הדין וחתם בחתימת יד הנחזית להיות חתימת ידו של עורך הדין איזנברג מאחר וסבר כי עורך הדין איזנברג, חברו מזה שנים, יאפשר לו לעשות זאת. לטענתו, בעת ביצוע העבירות לא חשב כי מדובר במעשים פליליים, אך כיום בעקבות ההליך המשפטי התחדדו עבורו גבולות המותר והאסור והחומרה שבמעשיו. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לקבל את העובדה כי במעשיו זייף תצהירים אותם הגיש לרשמים מאחר ולדעתו את אותן בקשות היה יכול להגיש בלי תצהירים. להערכת שירות המבחן, הנאשם פעל בתחכום מניפולטיבי, ותכנן לביצוע העבירות, כאשר ביצע את המעשים במשך תקופה ממושכת בה יכל לחזור בו מהמעשים. עוד התרשם שירות המבחן כי התנהגותו של הנאשם מאופיינת בקושי בקבלת גבולות, קושי בוויסות דחפים, כאשר במצבים מורכבים ומלחיצים נוטה לפריצת גבולות ולסטייה חברתית. בנוסף התרשם שירות המבחן כי לנאשם קושי בהפנמת לקחים ובחינתה שלכות מעשיו טרם ביצעו ונמצא כי קיים סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. הנאשם הביע בפני שירות המבחן על נכונותו להשתלב בהליך טיפולי אשר יסייע לו לבחון את דפוסי התנהגותו והמניעים שהביאו אותו לביצוע העבירות ולכן מצא שירות המבחן לנכון להמליץ על שילובו בטיפול ייעודי המיועד לעברייני מרמה וזיוף, אשר יהיה בו כדי להפחית את מסוכנותו לביצוע עבירות בעתיד. בנוסף, המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה משמעותי וקנס כספי.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה רישום הרשעות פלילי של הנאשם.

ההגנה ביקשה כי הנאשם יעיד בטרם שמיעת הטיעונים.

בעדותו מסר הנאשם כי הודה במעשיו המיוחסים לו בכתב האישום, כי הוא מבין את העבירה ומהותה ואת שגיאותיו בשיקול הדעת. הנאשם ביקש להתייחס לתחושות הקשות המלוות אותו בהתנהלות מול מערכת ההוצאה לפועל במשך 25 שנים, במהלכן, הליכים שלא נגמרים, מאות בקשות, כאשר הוא חש כי הוא חי בסיט וזה מה שהוביל לשיקול הדעת המוטעה שלו ולביצוע המעשים. עוד מסר הנאשם, כי מדובר היה בנושאים טכניים, היינו בקשות שונות שלא היה צורך בתצהיר לגביהן, ככל שהחייב עצמו הוא שמגיש את הבקשה, עם זאת מסר כי לוקח אחריות על מעשיו אלה. עוד הוסיף הנאשם כי עד היום הוא מנהל תיקים בהוצאה לפועל, וכי לא השתמש בחותמות למעלה מ- 7 שנים וביקש מבית המשפט לנהוג לפניו משורת הדין בעניינו, ויתחשב בנסיבות המיוחדות שבתיק, בין היתר, לכך שפוטר מעבודתו לפני 3

חודשים, נלחם על פרנסה, ועל כן מבקש מבית המשפט שלא יפגע ביכולת הפרנסה שלו את משפחתו.

עוד העידה ההגנה עד אופי מטעמו של הנאשם. העד, מר יהודה איטח, הינו תלמיד ישיבה, לומד בכולל אצל הרב רזנטל ואב ל-10 ילדים. העד מסר כי הוא מכיר את הנאשם מזה כ-30 שנים. ובאופן קרוב יותר לפני כ-25 שנים, כאשר אשתו נפטרה והיה לו תינוק בן חודש וחצי, הנאשם שמע על מצבו, הגיע אליו ועודד אותו, מאז המשפחות שלהם כמו משפחה אחת. העד מסר כי הנאשם הוא אדם שעושה ותומך ונותן מעצמו לטובת האחר והקהילה. כך למשל, הקים את בית מרגלית ותרם את כל הריהוט מכספו האישי, תמך ברב שלוש בעת שהיה במצב רפואי ירוד לפני שנפטר, תרם ביגוד למיעוט יכולת ועוד.

טענות הצדדים:

טיעוני המאשימה:

ב"כ המאשימה התייחס לטיב העבירות בהן הורשע הנאשם ולעובדה שמדובר בעבירות שבוצעו מספר רב של פעמים. בין היתר, הפנה לכך כי הנאשם זייף חותמת של עורך דין והשתמש בה 21 פעמים לאורך כ-7 שנים כדי להגיש תצהירים ומסמכים מזויפים התומכים לכאורה בבקשות שונות שהגיש בהליכי הוצאה לפועל שלו ושל אשתו, כאשר החלטות רשמי ההוצאה לפועל התקבלו על בסיס אותם תצהירים ומסמכים מזויפים.

עוד הפנה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן, לפיו הנאשם נוטה לטשטש את האחריות הפלילית שלו, סביב משמעות התנהגותו הבעייתית, ושלל כי זייף חותמת של עו"ד וכן התרשמות שירות המבחן מכך שהנאשם מתקשה לקבל את העובדה כי במעשיו זייף תצהירים. כמו כן, הפנתה המאשימה לדברי שירות המבחן אודות התחכום, המניפולטיביות והתכנון שבמעשיו של הנאשם ולסיכון להישנות דומה בעתיד.

ב"כ המאשימה העיר כי קיים פער שאינו מוצדק בין התרשמות שירות המבחן מהנאשם, להמלצתם לעונש בעבודות שירות ולכן נטען כי שירות המבחן כגורם מקצועי הינו בגדר גורם מיעץ, מתוך ראייה שיקומית, בזמן שבפני בית המשפט מונחת קשת רחבה יותר של שיקולים. לעניין מתחם הענישה ההולם, הפנתה המאשימה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות; ביניהם, אמון הציבור בהליכים משפטיים, נזק לבעלי דין, כאשר תצהיר מהווה מסמך עליו מסתמכות ערכאות משפט שונות כאמצעי הוכחה המחליף עדות מתוך הנחה כי המוצהר בהם אמת, מקבלים על בסיסם החלטות שיפוטיות, על כן פעולה על סמך תצהיר מזויף, עלולה לגרום נזק משמעותי. עוד נטען, כי ניתן לראות חומרה יתרה, מכך שהנאשם פעל לאורך תקופה ארוכה של שנים, ובצורה חוזרת ונשנית, תוך שימוש בחותמת מזויפת אותה יצר. לאור חומרת המעשים ופוטנציאל הפגיעה שיש להם לאמון הציבור, נטען כי מדיניות הענישה היא הטלת עונשי מאסר, תוך הפנייה לפסיקה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הפנה ב"כ המאשימה לתכנון שקדם לביצוע העבירות, לחלקו המלא של הנאשם בביצוע, לנזק שנגרם מביצוע העבירות וקבלת החלטות שיפוטיות על בסיס התצהירים שזויפו ויכולתו המלאה של הנאשם להימנע מהמעשים, לעומת בחירתו המודעת לשוב ולבצעם. לאור כל זאת, עתרה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם, לכלל

האירועים המפורטים בכתב האישום, החל מ-18 חודשי מאסר בפועל, ועד ל-36 חודשי מאסר. כאשר מדובר על מתחם אחד לכלל האירועים.

לגבי הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הפנה ב"כ המאשימה לנטילת האחריות של הנאשם עת הודה, אף אם באופן חלקי וכן חלוף הזמן מאז בוצעו העבירות. יחד עם זאת, נטען, כי יש לשקלל גם את העובדה שהנאשם בעל 8 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות מרמה, ואת העובדה שריצה בעבר מאסר בעבודות שירות ושב לבצע עבירות.

טיעוני ההגנה:

ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב בהודאתו של הנאשם וכפועל יוצא מכך בחסכון בזמן השיפוטי היקר וכן בחרטה הכנה שהביע הנאשם על מעשיו. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם נטל אחריות כבר בעת חקירתו. עוד הפנתה לכך כי העבירה האחרונה שבוצעה בתיק הייתה בשנת 2013, כאשר לפני כן העבירות בוצעו בשנת 2011 בעוד שכתב האישום הוגש רק בשנת 2017, כאשר עד היום חלפו כ- 7 שנים מביצוע העבירות, כאשר לנאשם אין תיקים נוספים, כל העבירות ברישום הפלילי התיישנו ומכאן שאין מדובר באדם רצידיוויסט ומסוכן לציבור. עוד נטען, כי העבירות שביצע הנאשם מצויות ברף הנמוך ביותר בהיותן טכניות. ב"כ הנאשם ציינה כי למרות שלקיחת חותמת של עורך דין היא דבר שלא ייעשה, אך הגישה מסמך מטעם עו"ד איזנברג שמציין באופן מפורש כי במשך שנים רבות אישר את החתימות על תצהירים רבים ומעולם לא סירב לחתום ולאשר, מה שהופך את העבירה לעבירה טכנית כי עורך הדין היה חותם לו, עוד במסמך פונה עורך הדין לבית המשפט שיקל בעונשו על הנאשם וכי אין לו כל עניין בתלונה. עוד הוסיפה ב"כ הנאשם, כי הנאשם לא קיבל משהו שלא היה צריך לקבלו.

אשר לנאשם עצמו, הפנתה הסניגורית לעברו החיובי של הנאשם המעיד על אופיו. בין היתר, הדגיש את השירות הצבאי ששירת, את הצטיינותו, את הלימודים שסיים, ואת התרומה הכבירה לקהילה ולנזקקים, כפי שבאה לידי ביטוי במסמכים שהוגשו, וזאת על אף המצב הכלכלי הקשה והחובות הכבדים אליהם נקלע. בנוסף, נטען כי מדובר באדם נשוי עם 5 ילדים ו- 12 נכדים, אותם הוא צריך לכלכל. הנאשם עבר לאחרונה ניתוח בברכיו, ולאחר העבירות פוטר ממקום עבודתו.

לאור כל האמור, עתרה ההגנה להתחשב בנאשם, בעיקר נוכח המלצת שירות המבחן לצו מבחן ומאסר בעבודות שירות, לאחר שהבינו כי מדובר בנאשם שניתן לטפל בו ולעזור לו.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

מעשיו של הנאשם פגעו בערכים המוגנים של אמון הציבור בהליכים משפטיים, בסדרי משפט, בשלטון החוק, ובמעמדו של בית המשפט. זיוף מסמכים ושימוש בהם להשגת תוצאה מסוימת בהליך משפטי, הינו מעשה שקשה להפריז בחומרתו, הוא משקף זילות כלפי בית המשפט, חותר תחת שלטון החוק ומעמדו של בית המשפט, כמי שאמון על עשיית

דין צדק ומשפט.

לכך יש גם השלכה נרחבת יותר, של פגיעה באמון הציבור בבית המשפט, בשל מתן החלטות שגויות על בסיס הטעייתו של בית המשפט. הנאשם פגע בערכים מוגנים אלה במידה גבוהה למדי.

בנוסף, יש בעבירות מסוג מרמה פגיעה בחופש הרצון והבחירה של האדם המרומה (ראה: ע"פ 2103/07 **אביהו הורוביץ נגד מדינת ישראל** וההפניות שם; וכן על הערכים המוגנים בעבירת המרמה, ראו: מ.ס.ותד, "הערך החברתי המוגן באמצעות עבירת המרמה", **ספר אור** 529 (2013); וד.בין, "האינטרס החברתי המוגן באמצעות עבירת המרמה", **הפרקליט** כו 85, 9089 (1970)).

מדיניות הענישה:

סקירת הפסיקה הקרובה לענייננו, מלמדת כי בתי המשפט ראו בחומרה רבה, מעשים שחיבלו בהליכים משפטיים, באמצעות מעשי מרמה וזיוף כפי שיפורט להלן:

רע"פ 6435/09 **אוסקר נ' מדינת ישראל** - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף. במהלך השנים 2004-2005, נטל הנאשם פנקס שיקים של רעייתו ללא רשותה, זייף את חתימתה על גבי שמונה מן השיקים והשתמש בהם לסילוק חובותיו, בסך של 278,176 ₪. נידון לשישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות בסך 5,000 ₪.

רע"פ 2836/10 **אברמשווילי נ' מדינת ישראל** - נדון הנאשם לשנה וחצי מאסר בפועל, לאחר שזייף צוואה, בכוונה לקבל במרמה כספי עזבון, של אישה ערירית.

ת"פ 3029-01-09 **מדינת ישראל נ' יוסף סולומון** - נדון הנאשם, לשנתיים מאסר בפועל, לאחר שקשר קשר עם אחרים לקבל במרמה, כספי ירושה, הגיש תצהירי שקר לבית המשפט, העיד עדות כוזבת, ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

ת"פ 3495/05 **מדינת ישראל נ' עיסא עזא** - נדון הנאשם שהינו עו"ד, ל-26 חודשי מאסר בפועל, לאחר שזייף את חתימת המתלוננת, ומכר אגב כך, במרמה, את הקרקע שבבעלותה לקונים ושילשל את הכסף לכיסו.

ת"פ 1872/07 **מדינת ישראל נגד צור ג'ימי** - נדון הנאשם ל-6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. בערעור לבית המשפט המחוזי הופחת עונש המאסר ל-4 חודשים, בין היתר בשל חלופת הזמן הרב מאז ביצוע העבירה ועד למתן גזר הדין. באותו עניין, הורשע הנאשם, בעבירות זיוף, ניסיון לקבלת דבר במרמה, עדות שקר, שימוש במסמך מזויף, ושיבוש הליכי משפט.

ת"פ 2982/99 **מדינת ישראל נ' אברג'ל** - נדון הנאשם ל-7 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע בעבירות זיוף, עדות כוזבת בכתב, ובעל פה, ושיבוש מהלכי משפט, לאחר ששינה החלטות מודפסות של בית המשפט.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה:

בקביעת מתחם העונש ההולם למקרה הקונקרטי שבפני בית המשפט, עיקר הדגש הוא בטיב 'המעשה' בנסיבותיו ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע. בקביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט (א) לחוק העונשין, ובוחן את מידת התקיימותן ואת השפעתן על חומרת המעשה ועל אשמו של הנאשם.

נסיבות ביצוע העבירה משתקפות היטב בעובדות כתב האישום בו הודה הנאשם. בקצרה יצוין, כי הנאשם זייף והשתמש במספר רב של הזדמנויות תצהירים ומסמכים, בכך שחתם עליהם בחתימה הנחזית להיות חתימת ידו של עו"ד איזנברג, תוך שהוא הטביע על המסמכים, חותמת מזויפת, הנחזית להיות חותמת אמיתית של עו"ד איזנברג, וזאת בכוונה לקבל באמצעותם, החלטות מכבוד רשמי ההוצאה לפועל. כתוצאה ממעשיו של הנאשם התקבלו החלטות של כבוד רשמי ההוצאה לפועל ברחבי הארץ ושל כב' השופט א. שדה על בסיס תצהירים ומסמכים מזויפים שהגיש הנאשם.

מעשיו של הנאשם בוצעו תוך תכנון שקדם לביצוע העבירה, הנאשם זייף את חתימתו של עו"ד איזנברג וחתימתו, תוך שהוא מתכנן לקבל באמצעותם החלטות מידי רשמי הוצאה לפועל ושופטים.

הנאשם הוא האחראי הבלעדי והיחיד שפעל לביצוע המעשים.

אשר לנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הגם שלא נגרם נזק כספי כלכלי מיידי, למעורבים, הרי שנגרם נזק, חמור מאוד, להליך המשפטי, באופן שהתקבלו החלטות שיפוטיות על בסיס תצהירים מזויפים שהגיש הנאשם, ולולא נתפס הנאשם בקלקלתו, יכל היה הנזק להתעצם, ולהפוך לנזק כלכלי ממשי.

מתחם העונש ההולם:

לאחר שקלול מכלול השיקולים הצריכים לעניין, נוכח חומרת נסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו לעיל ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, אני קובע את מתחם העונש ההולם כנע בין 4 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל- 26 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שהן מתקיימות וזאת במידה שבית המשפט סבור, שיש ליתן להן משקל בנסיבות המקרה, ובלבד שהעונש שיוטל בסופו של יום על הנאשם, לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע.

נסיבותיו האישיות של הנאשם מפורטות בהרחבה בתסקיר שירות המבחן. מדובר בנאשם בן 54 נשוי ואב ל-5 בגילאים בוגרים. הנאשם סיים 13 שנות לימוד בתחום הנדסת אלקטרוניקה וכן שירת שירות צבאי סדיר מלא בחיל האוויר.

מעדות האופי שהושמעה בפניי, וכן ממסמכים רבים שהוגשו מטעם ההגנה, עולה כי מדובר בנאשם שתורם רבות לקהילה בסיוע לנזקקים בתחומים שונים. בין היתר, הוגש מכתב מטעם משפחת הרב שלמה שלוש זצוק"ל, בו נכתב, כי הנאשם ליווה את כב' הרב המנוח, במהלך הליך הבחירות לרב הראשי הספרדי לעיר וכן נכתב כי: **"כשהרב היה מאושפז מחוץ לעיר, מישל היה נוסע מדי יום ביומו, ברכבו על חשבוננו...הוא זה שארגן את סידורי הלוויה הגדולה, ליווה את המשפחה...מישל הנו אדם מזן מיוחד, בעל משפחה למופת אשר הקריב ומקריב לא פעם מזמנו ואף ממזונו למען הזולת, ורק למען עשיית החסד שבדבר, ללא תמורה כלשהי."**

עוד עולה, ממכתב אחר מטעם עו"ד איזנברג, שחתימותיו זויפו בתיק זה, כי **"מישל הנו אדם ערכי מאוד, בעל משפחה גדולה אוהבת וקרובה. אדם אשר אהבה ועזרה לזולת מהווים נר לרגליו"** וכן בנוסף, ביקש מבית המשפט להקל בעונשו של הנאשם.

בנוסף, הוגש צילום של אות הצטיינות בחיל האוויר ומכתבים מטעם גורמים שונים עימם היה הנאשם בקשר במהלך חייו. בין היתר, ניתן למצוא את הדברים הבאים במכתבו של ד"ר איתמר בורביץ מנכ"ל הפניקס הישראלי, אשר מכיר את הנאשם בתוקף תפקידו כמנכ"ל אגודת הבריאות "נצח מרגלית", שם נכתב: **"מר לסטנגר יכול להוות דוגמא ומופת לקשרי אמת לא רק בין צדדים לעסקה משותפת אלא גם להבנה וסובלנות בין אנשים שונים- דתיים וחילוניים, אנשי רוח ואני מעשה..."**

בהמלצה מטעם מר ברוך זלץ, יו"ר ההסתדרות החדשה נכתב כי הנאשם הינו **"נכס לכל מערכת ציבורית הדורשת מאנשיה וממנהליה נאמנות, יוזמה, יושרה, כישרון, מסירות, ניסיון רב וידע מקצועי..."**

דברי שבח והודיה נוספים עולים ממכתבים שונים שכתבו ילדי חוסים אשר חסו בבתי האבות אותם היה מנהל הנאשם.

הנאשם הודה במעשים המיוחסים לו ונטל אחריות למעשיו ובעשותו כן הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. בעדותו בפני ביקש התחשבות בנסיבותיו המיוחדות, ביניהם העובדה כי פוטר מעבודתו לפני כ- 3 חודשים ואיבד את מקור פרנסתו, דבר שהביא להרעה משמעותית במצבו הכלכלי. אשר לעברו הפלילי, הרי שמדובר בעבר פלילי שהתיישן.

כן יש לתת את הדעת, על כך שחלפו למעלה מ- 5 שנים מאז בוצעה העבירה האחרונה, כאשר רוב העבירות המיוחסות בוצעו לפני למעלה מ- 7 שנים. כתב האישום בעניינו של הנאשם הוגש בשנת 2017, כ- 4 שנים מאז בוצעה העבירה האחרונה בתיק, וכ- 6 שנים מאז בוצעו רוב העבירות המיוחסות לנאשם בתיק. לכך יש השלכה של ממש בקביעת העונש, בתוך מתחם העונש ההולם.

לקביעתי, על אף חומרת המעשים שעבר הנאשם, מוביל השיהוי לכך, שיש לקבוע את העונש בתחתית מתחם העונש ההולם. אפנה בהקשר זה לפסק דינה של כב' השופטת ע. ארבל, בתיק ע"פ 8421/12 ינון בן חיים נ' מדינת ישראל, (4.2.13), שם אמרה את הדברים הבאים:

"אין חולק כי התמשכותם של הליכים במשפט פלילי עלולה לגרום נזק רב לכלל הצדדים בהליך, ובפרט לנאשם (ראו: בג"ץ 6972/96 התנועה למען איכות השלטון נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח', פ"ד נא(2) 757, פסקה 8 לפסק דינה של השופטת שטרסברג-כהן (1997); ע"פ 6501/02 רולאנד נ' מדינת ישראל (30.12.2002)). ראשית, התפיסה הרווחת היא כי ככל שמתארך הזמן ממועד ביצוע העבירה ועד שהעברין הורשע בה, נחלש כוח ההרתעה של העונש (ראו ע"פ 125/74 מירום, חברה למסחר בינלאומי בע"מ נ' מדינת ישראל פ"ד (1) 57, 70 (1976)

(להלן: עניין מירום); ע"פ 2103/07 הורוביץ נ' מדינת ישראל, עמ' 234 (31.12.2008) (להלן: עניין הורוביץ)). שנית, יש להתייחס בכובד ראש לסבל הנפשי הכרוך בעינוי הדין שנגרם כתוצאה מהתמשכות ההליך הפלילי. התמשכות בלתי סבירה מותירה את הנאשם באי ודאות באשר לגורל הצפוי לו כאשר עננת ההרשעה הפלילית עומדת מעל ראשו ועלולה אף למנוע אפשרות שיקום (עניין הורוביץ, עמ' 234). הפסיקה נוטה לראות את הנאשם כמי שהחל "לרצות את עונשו" בתקופת המתנה זו (ע"פ 2848/90 אסא נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(4) 837, 840 (1990)). על אף הקשיים האמורים, נקבע לא אחת על ידי בית משפט זה כי אין בהתמשכות הליכים עילה לביטולו של עונש אשר ראוי היה להשית על הנאשם לולא העיכוב בהליכים נגדו, אלא שיש להתחשב בכך, במסגרת גזר הדין, כשיקול להקלה בעונש. המשקל שיינתן לשיקול השיהוי ייקבע בהתאם לנסיבות המקרה, לשיקולי הענישה האחרים ולקריטריונים שנקבעו בפסיקה (עניין מירום, עמ' 63 ו-67; עניין הורוביץ, עמ' 233; ע"פ 4735/03 צברי נ' מדינת ישראל, עמ' 7 (30.6.2003)).

העונש המתאים:

העונש המתאים בנסיבות העניין, חייב לשקף את חומרת הנסיבות ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, כמו כן את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, ביניהם חומרת העבירה שבוצעה, הפגיעה בתקינותם של הליכים משפטיים ושלטון החוק וכן ריבוי העבירות שבוצעו על פני תקופה ממושכת של מספר שנים. כמו כן, חייב העונש המתאים להלום את יתר הנסיבות האישיות של הנאשם, בין היתר, תרומתו הרבה לחברה, חלוף הזמן מאז בוצעו העבירות וכו' והכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

במקרה דנן, בפועל, לא נגרם נזק לאיש, וזאת מבלי להמעיט או לגרוע מחומרת התנהגותו הבעייתית של הנאשם. זאת ועוד, מרבית בקשותיו לא הצריכו תצהיר, וגם אם כן, עו"ד אייזנברג נהג לחתום לו על כל תצהיר שביקש. בנוסף, עו"ד אייזנברג, שחתימותיו וחותמו זויפו, ביקש להקל בעונשו של הנאשם, ונראה כי אין לו עניין אישי בהטלת עונש חמור על הנאשם.

על כל אלה יש להוסיף את העובדה המשמעותית שחלפו מספר שנים מאז בוצעו העבירות ועד להגשת כתב האישום, דבר המקשה את שיקול ההרתעה והינו שיקול משמעותי לקולא, ואף טומן בחובו אלמנט של עינוי דין לנאשם, על כך נאמר במקורות "חרב בא לעולם על עינוי דין..." (אבות ה, משנה ח'; וראו גם: שולחן ערוך, חושן משפט, י, יא; מכילתא משפטים, מסכת נזיקין, יח; פירוש אור החיים, דברים, א, טז; וכן דבריו המאלפים של כב' השופט מ. אלון המנוח, בע"פ 188/77 משה ורטהיים נ' מדינת ישראל (1978)).

לכן, לקביעתי על העונש שיוטל על הנאשם, להיות בתחתית המתחם, עונש של מאסר בפועל, תוך התחשבות נוספת וקביעה, כי העונש ירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה ממשי ומרתיע, שיהא בו להבהיר לנאשם את המחיר שהוא עלול לשלם, כי אם חלילה ימעד שוב ויבצע עבירות אלו.

כמו כן, על מנת ליתן ביטוי ראוי ומאוזן לכלל מרכיבי הענישה, ועל מנת לשמור על יחס הולם ביניהם, כמצוות סעיף 40א

לחוק העונשין, ונוכח מכלול השיקולים שפורטו לעיל, יוטל על הנאשם גם קנס כספי הולם הלוקח בחשבון את מצוקתו הכלכלית של הנאשם ומסוגלותו הכספית לעמוד בו.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ב"אגודה לשיקום תעסוקתי" - ברח' עתלית 3, חיפה.
2. מובהר לנאשם כי ייתכנו שינויים במקום העבודה ובשעות העבודה.
3. הנאשם יתניב לתחילת ריצוי עבודות במועד לפי קביעת הממונה על עבודות השירות, במפקדת מחוז צפון, רח' הציונות 14, טבריה.
4. לבקשת הממונה, מובהר לנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים, אין לצרוך אלכוהול במהלך עבודות השירות, ואין להגיע לעבודה בגילופין. יש להישמע להוראות הממונה על עבודות השירות, ולהוראות המעסיק. הפרת הוראה מהוראות אלה, תהווה עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות, והנאשם ירצה את עונש המאסר בכליאה ממשית.
5. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור בתוך תקופה זו את העבירות בהן הורשע בתיק זה.
6. קנס בסך של 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.11.18 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.
7. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשע"ט, 03 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.